

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr
a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăd nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poște și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Nimeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiune

Protestul
popoarelor
aliat.

Popoarele nemaghiare din Ungaria, aliate întru apărarea vieții lor naționale, și-au spus și ele cuvântul comun și solid, în contra noului atentat de maghiarizare. Un cuvânt cumpătat dar hotărât și bărbătesc, este cuvântul lor. Fără mare aparat de formă, fără înfrumusețări stilistice deosebite, restringându-se la indicarea simplită a faptelor, acest protest este glasul unor popoare conștii de puterea lor de una, și tari în sentimentul vitalității lor.

Li-s-au luat acestor popoare toate drepturile garantate prin legile pozitive ale țării, li-s-au încălcat pe rând toate drepturile firești, li-s-au denegat toate libertățile cetățenești, garantate prin constituțiune, și — supremul cutezanței — li-s-a ignorat existența, și li-s-a denegat îndreptățirea la o viață proprie națională, la o pășire ca individualitate proprie politică. Cu toate acestea, atât că ele și într-un moment grav ca acesta, nu și pierd cumpătul, nu ating nici măcar măsura legitimei indignări, care erupe în accente durduitoare, ci cu un cumpăt propriu celui conștii despre tăria temeiului pe care stă, popoarele aliate arată toate nedreptățile ce comit stăpânitorii de azi ai țării, atrag asupra acestora atențiunea cercurilor hotărâte și protestează solemn în contra volnicilor și atentatelor, fără număr și sfârșit, ce le comit detentorii puterii de stat din Ungaria.

Obiectul special al Protestului este noul proiect de lege despre maghiarizarea numelor de localități. De fapt însă el îmbrățișează întreg sistemul politic din Ungaria, și pune în fața lumii și a reprezentanților acestui păcătos sistem toate păcatele și fărâdelegile ce le-au comis de treizeci de ani încoace.

Acum, când bazele dualismului, pe care s'a inaugurat acest sistem pervers, se sgduie, și când existența lui e o întrebare la ordinea zilei, a fost foarte potrivit de a face puțin bilanțul lui politic, și a-l prezenta lumii în edițiunea popoarelor nemaghiare din Ungaria.

Acum când Ungurii ostentază cu „stările consolidate” de aici, cu „sucesele” lor politice și cu importanța Ungariei în cadrul monarhiei Habsburgice a fost chiar de lipsă ca să se prezente odată înaintea lumii și adevărata stare de lucruri, fie măcar și într-o iconă de miniatură.

Lumea cam știe deja cum stau lucrurile „în Ungaria”; mulți bărbați distinși și nepreocupați au pus deja în lumina adevărului trista realitate din țeara „fîlor lui Arpád”; printre alții s'a îngrijit chiar guvernul maghiar ca să arete lumii, prin procedurile sale „ungurești”, ce fel de stări sînt în această „patrie a libertății”; cu toate acestea a fost foarte potrivit momentul ca din nou atențiunea cercurilor hotărâte să fie îndreptată asupra acestui punct vulnerabil al monarhiei, ca să nu mai persiste aceste cercuri în sinămagire ori rătăcire.

Va fi oare ascultat glasul patriotic și loial al acestor popoare aliate întru apărarea existenței lor? Ori doară vor lăsa ca stările să se agraveze până la gradul când cumpătul nu se mai poate valida și când indignarea ia forme mai concrete, cum am văzut în Austria? — Vom vedea.

Un lucru însă e sigur: ori-ce ar urma, ascultare ori dispreț și ignorare: „Românii, Sârbii și Slovaci nu vor înceta la lupta neînfricată pentru drepturile lor naționale, pentru egala îndreptățire, până-ce vor ajunge la țintă”.

De asta se ține seamă și guvernul maghiar, care s'a grăbit deja să anunțe prin P. Lloyd, că desconsideră protestul naționalităților aliate, un lucru de altfel

ce se putea prevedea fără multă combinație.

Un guvern, care ține să prezente proiecte, ca cel din chestiune, cum ar pute el să aibă concepțiuni clare și sănătoase despre chestiunea naționalităților, din care a făcut „chestiune de putere”. Tocmai prin proiectul despre maghiarizarea numelor de localități a dovedit guvernul, că el persistă pe calea apucată, pe calea politice de exterminare a naționalităților. Tocmai acest proiect arată ridicola criminalitate la care se poate deda un guvern lipsit de simțul justiției, și orbit de șovinismul păcătos, care a infectat opinia publică a Ungariei oficiale.

Pentru noi însă e o mângâiere, că alianța naționalităților s'a dovedit de nou înaintea lumii și a luat earăși hotăriri salutare de a lucra. Protestul ce l'a lansat acum comitetul este glasul popoarelor aliate, impunător și vrednic, în fața căruia singuraticile persoane dispar contopite în entitatea mare și largă a popoului, din care fac parte. Și glasul alor trei popoare trebuie să fie odată ascultat. Cu cât mai curând, cu atât mai bine pentru toți, cu atât mai bine pentru țeară și monarhie.

Sibiu, 15 Ianuarie a.

„Pester Lloyd” și „Protestul” Organul guvernului s'a grăbit să-și spuă părerea asupra protestului lansat de comitetul naționalităților. Aceasta o face în primul articol numărului său dela 14 Ianuarie. Și părerea lui? Se putea ști mai înainte. „O țesătură de fariseism, exagerațiuni, neadevăruri conștiente și pretențiuni neîndreptățite”. Așa îl caracterizează „oficiul” lui Bánffy-Jeszzensky.

Cu toate acestea nu poate trece peste el așa ușor, și încearcă a-l combate în mai multe puncte, firește cu nici un succes.

— În treacăt observăm, că la primul articol se ocupă de „Protest” și „Magyar Hir-lap”. În „Egyetértés” scrie chiar Kossuth Ferencs un prim-articol.

Maghiarii isoiați. Am amintit ieri de articolul apărut în „Leipziger N. Nachrichten” sub titlul: „Ferbe in Ungaria”. Eată introducerea ce redacțiunea ziarului din Lipsa face corespondenței ce primește din Ardeal despre stările de aici:

„Dacă Cehii în Austria pășesc cu o aroganță proprie lor și ridică pretențiuni naționale, cari n'au basă nici în istorie, nici nu se par a fi îndreptățite prin starea culturale lor, totuși ținta lor dușmănoasă e explicabilă în privința psihologică, de care-ce ei au conștiența, că sînt anteluptători slavismului. Ca totuși altcum stă lucrul cu dușmanii de dincolo de Leitha ai germanismului, cu Maghiarii. Dacă privesc la familiile de popoare din Europa, nu găseș nici o înrudire; ei înșiși își pretind de rudenii pe Turci: înrudirea aceasta însă e trasă la îndoaia din punct de vedere științific și chiar și acești pretenși rude s'au purtat cu puțină iubire față de Maghiari în timpul domniei lor de 280 de ani în Ungaria, care a fost eliberată numai cu ajutorul spadei germane. În considerarea acestei izolări îngrijitoare, aroganța maghiară, care voește a călca în picioare ori-și-ce cultură „străină” privită în lumină adevărată are simpla patologie. Singurul sprijin sigur al Maghiarilor este tripla alianță și pentru aceasta earăși scăparea este imperiul german. În aceste, în „fidelitatea germană” se vede, că Maghiarii se încred atât de mult, facut cred, că se poate să maltrateze germanismul în propria lui patrie. Da, visita împăratului german în Budapesta și cuvintele recunoștitoare ale lui pentru „poporul cavaleresc” a împintinat pe acest popor la un nou atac chiar în contra conaționalilor acestui domitor. Dar pentru sentimentul german este cel puțin o satisfacție, că atacul înoit începe a deștepta supărarea celor mai timizi Nemți, din Ungaria și Transilvania”.

Turburări în dieta boemă. S'au început deja — precum era de temut — scenele violente în dieta boemă. Ansă dau, firește chestiile de limbă.

În ședința de alaltieri, mareașul țării principele Lobkowitz vorbind cehește, deputații

nemți au întrerupt sgomote și strigăte. Era un adevărat scandal. Faimosul scandalagiu Wolff, înconjurat de colegii nemți, țipa mereu: Vorbește nemțește! Acum drept să pricepem ce spui! Deputații cehi, indignați, s'au ridicat de pe locurile lor și amenințau cu pumnii pe Wolff. Acesta însă nu conținea cu țipetele. Liniștindu-se sgomotul, Lobkowitz și-a urmat vorbirea nemțește. Acum însă Cehii l-au întrerupt, cerând să vorbească cehește. Sgomotul s'a potolit abia după repețite insistențe ale președintelui.

În ședința de ieri turburările s'au repetat în formă și mai violentă, din cauza discuției asupra ordinațiilor de limbă. Deputații nemți — spune o doapă — vor părăsi probabil, dieta.

„In Ungaria”.

— Studiu politic
de

Baron Iehan de Witte.

Sub acest titlu general publică revista franceză „Le Correspondant” (nr. din Noemvrie) un admirabil articol în chestiunea noastră națională. Autorul acestui articol este d. Baron Iehan de Witte.

Articolul se ocupă de visita împăratului german și a Regelui Carol la Budapesta, de reînnoirea compromisului austro-maghiar, de conflictul dintre naționalități și, în special și pe larg, de situațiunea noastră.

De mult nu s'a publicat în presa franceză un studiu amănunțit și mai documentat ca acesta. Autorul s'a servit în expunerile sale, precum ne spune însuși, mai de întreaga literatură a chestiunii și deosebi de „Replika”, „Memorand” și „Memoriul înverimei universitare din București”, etc.

Dăm în cele următoare articolul tradus în întregime.

I.

În momentul când se discută la Viena, în tumultuoase debateri, chestiunea reînnoirii compromisului care, dela 1867, leagă Austria cu Ungaria, privirile se îndreaptă în mod firesc spre o țeară ce ținde a lua un loc din ce în ce mai preponderant în monarhia Habsburgilor.

Maghiarii, după-ce au sărbătorit în anul trecut cu mult sgomot aniversarea a mila dela instalarea lor în Europa, au avut bucuria de a vedea acum în urmă pe Săveranul lor învitat în capitala sa ungurească pe împăratul Wilhelm și pe Regele Carol I. În același timp, Francisc Iosif, nu pentru prima-oră, le făc o concesie hotărând a ridica în Budapesta, pe cheituaia listei civile, statuetele a zece eroi maghiari printre cari se ved și unii cari combătuseră pe strămoșii sei sau cari s'au distins, ca calvinști, în lupta lor împotriva bisericii romane. Nu sînt oare setari și francamasoni cei-ce guvernează azi catolica Ungarie?

Visita Regelui Carol la Budapesta este un eveniment care, presam vom arăta mai departe, a înăntat pe Unguri și a întristat în aceeași măsură pe patrioții Români.

Cât pentru Wilhelm II., de mult în cochetărie cu Maghiarii, el pare a fi voit să consacre pretențiunile și nădejile lor venind să salute pe aliatul sau în capitala lor și prodigându-le, cu această ocazie, semnele celei mai călduroase prietenii.

Dacă mai mulți membri ai nobilimei naționale au refuzat să ia parte la sărbătorile ce s'au dat cu ocazia petrecerii îndelungate a împăratului german în castelul regal dela Bud., în schimb însă presa „liberală” și chiar cea înăntată a celebrat acest eveniment în termeni ditrambici și a subliniat veritabilă ei semnificațiune. „Ni-se pare că trăim earăși în timpul lui Mateiu Corvin”, zice Revue D'Orient. „Astăzi, exclamă Nemzet, numele țării noastre este pe toate buzele și sub toate condeiele. Împăratul german, credinciosul nostru aliat, unul dintre cei mai puternici suverani ai lumii, este oaspe al regelui Ungariei... Această vizită probează rolul important pe care statul ungar e chemat a-l juca în istoria Europei, aceasta e consacrațiunea supremă a independenței Ungariei”. Astfel ziarele guvernamentale sînt

de acord cu ale opozițiunei extreme declarând, că întrevădarea celor doi suverani „va sigila pentru vecie amicitia ce unește pe Germania cu Ungaria, devenită centrul de gravitațiune al monarhiei”. Această manifestațiune, zic unii, are o însemnătate deosebită în momentul, când alianța rusească îmbată pe parisiensi; aceasta e un răspuns la alianța încheiată la Petersburg. În fine se scoate la iveală tonul călduros din discursul pronunțat de împăratul Wilhelm II., entuziasmul cu care el a vorbit despre poporul maghiar și despre „splendidele sărbări milenare”, și Budapesta, plină de recunoștință, au decretat oaspelei lor titlul cel puțin prematur de „Wilhelm Cuceritorul”.

Afel se înșinează din ce în ce mai mult mișcarea ce face pe Ungaria să se îndrepteze spre puternicul aliat, în care ea vede un sprijin împotriva revendicațiunilor autonomiste ale naționalităților, pe cari ea le asuprește. Această mișcare nu datează de ieri. Maghiarii au căutat totdeauna în afară un protector care să-i sprijinească, întâia spre a se substitui ei înșiși Austriei. Olinioară ei crezură a-l fi găsit în persoana lui Napoleon III., care favoriza pe sub mână aspirațiunile lor. În preșeara războiului cu Italia, Kossuth, venind în țară la Paris spre a se înțelege cu Săveranul nostru despre intervențiunea Maghiarilor în luptă, a mers până a oferi prințului Napoleon coroana sf. Stefan, care însă declină propozițiunea. Numai pacea încheiată fără veste la Villafranca împedcă intrarea armatei ungurești, pe care o organizase în Italia verchul dictator.*

Șapte ani mai târziu, situațiunea se schimbă și, în 1866, fulgerătoarele învingeri ale Prusiei, salutate cu entuziasm la Budapesta, indicau Maghiarilor direcțiunea soarelui răsăritor.

Nenorocirea Austriei a făcut Ungariei cu puțință să dobândească autonomia de care se bucură astăzi. După lupta dela Sadowa, generalul unguresc Klapka se grăbia a intra cu o trupă de credincioși, în serviciile Prusiei. În același timp, Kossuth declara, din depărările exilului, că o înțelegere cu Austria ar însemna o trădare. Mai abil și mai înțelept, Dedk refușă a urma pe amicii sei pe calea revoluțiunei și de a rupe relațiunile Ungariei cu dinastia. Dar, profitând de nevoile Austriei, slăbite, de a se reconcilia cu Maghiarii, reuși să obțină recunoșterea așa numitului drept istoric al țării sale: restabilirea vechiei constituții maghiare. Dualismul fu opera sa. Acest compromis funcționează de treizeci de ani în monarhia austro-ungară. El trebuie însă reînnoit tot din zece în zece ani. Anul acesta era earăși un an de scadență, dar grave dificultăți se iscară între cele două țări din pricina părții contributive (quota) a fiecăreia dintre ele la cheituelle sfacerilor comune. Mai înainte, Ungaria, dată fiind proasta stare a finanțelor sale, nu avea să contribuie decât cu 30 la sută (dela anexiunea confinelor militare ceva mai mult de 31 la sută) la cheituelle comune. Ea cere azi menținerea statului quo. Austria însă, ținând seamă de marile progrese realizate de Maghiari în industrie, a cărei prosperitate ei înșiși au așigurat atât de gâlgios cu prilejul mileniului, socotește că, în bună dreptate, partea lor contributivă ar trebui să fie urcâtă la 42 la sută. Și într'adevăr, Maghiarii, cu toate că se plâng mereu, au profitat cu vir și îndesat, din punctul de vedere financiar ca și din celelalte, de avantajele ce le-au avut sub durată dualismului, și le-ar fi ușor d a primi o considerabilă mărire a sarcinelor comune.**

Înțelegerea neputându-se stabili între cele două țări, câteva săptămâni înainte de 31 Decemvrie, guvernele, austriac și unguresc, au hotărât a cere camerelor dela Viena și Budapesta numai prorogarea statului quo pe timp de un an. Această reînnoire provisorie a fost votată acum câteva zile, aproape fără nici o discuțiune, în parlamentul unguresc. Lucrurile nu merg însă tot atât de simplu și

* V. Kossuth, Souvenirs et écrits de mon exil, Paris 1830.

** Austriaci învoacă mai ales următorul argument: „Ungaria e foarte protejată în agricultură sa prin legile vamale cari închid vecinilor ei dela Răsărit importul cerealelor și al vitelor, în vreme-ce Austria, unde domină elementul industrial, este vătămătată în interesele sale prin faptul, că privilegiile acordate de guvernul maghiar industriei ungurești echivalează cu o bătăie vamală stabilită împotriva produselor industriei austriace”.

în reichsrath-ul din Viena, unde guvernul trebuie să lupte nu numai cu opoziția antimaghiară, ci contra atitudinii obstrucționiste a Germanilor, cari au jurat războiu de moarte contelui Badeni și refușă de a vota compromisul cât timp ministerul nu va fi retras măsurile edictate, acum câteva luni, în favoarea Cehilor. Ura lor în contra Slavilor, ură ce le este comună cu Maghiarii, li-a făcut să-și renege până și calitatea lor de Austriaci. Lumea li-a văzut tîntînd mîna Prusiei și cerând ca să fie uniți cu marea patrie germană. Camera a fost, cu ocazia aceasta, martoră la scene neauzite, în timpul cărora se încrucișau înjurăturile cele mai ordinare, ba partidele adverse ajunseră a se lua la piept. În aceste condițiuni lumea se întrebă, oare împăratul, care nu vrea să-și sacrifice ministerul, nu va fi obligat să decreteze el însuși prorogațiunea compromisului? (Va urma).

Din parlamentul român.

Discursul dlui Grădișteanu.

(Urmare).

Imbulzeala de material urgent ne-au împedcat de a continua publicarea discursului dlui deputat I. C. Grădișteanu, rostit în ședința dela 13 Dec. v. a camerei române.

Eată partea a doua a acestui discurs:

Ori-cât de învederată ar fi această schimbare, sînt însă dator să pun față în față, în această chestiune, pe dl Sturdza dela putere cu dl Sturdza din opozițiune. Și ca să mă țin de ordinea cronologică, voi începe întâia cu dl Sturdza din opozițiune. Nu voi fi lung și nu voi recurge la citațiuni, fiindcă cred, că faptele nu vor fi tăgăduite de nimeni, așa încât nu voi alarga la acest mijloc de dovedire decât atât aș fi silit.

Di Sturdza în opozițiune resuma teoria d-sale astfel: existența Românilor de dincolo, zice d-sa, este primejduită de politica de maghiarizare, și pe de altă parte existența Românilor de dincolo, fiind o condițiune sine qua non și a existenței regatului român, nu putem să tăcem și nu putem să ne alipim de tripla alianță dacă nu se resolvă chestiunea românească în mod mulțumitor, așa încât să se asigure această existență a Românilor de dincolo. Pentru această asigurare a existenței Românilor de dincolo, d-sa propune adoptarea tuturor punctelor ale programului dela Sibiu, afară de autonomia Transilvaniei. Și ca mijloc de a ajunge la acest scop, d-sa zicea, că trebuie ca guvernul românesc să se facă sam-sar cinstit, adică să intervină sub o formă oarecare. Și pe tema aceasta dl Sturdza a rostit două discursuri în senat, un discurs la Orfeu, și organele d-sale de publicitate au bubuit aproape trei ani de zile nu numai de tirade naționaliste, dar și de învinuirii sângeroase la adresa conservatorilor, pe cari li numia nemernici, trădători de țeară și fi învinovați, că s'au învovt cu magnații unguri ca să înăbușească chestiunea națională.

În timpul acesta, chestiunea națională lua un avânt ne mai cunoscut până atunci: ajungea să fie o chestiune europeană. Toate organele de publicitate din Europa se ocupau de ea. Dincolo era o mișcare cum nu se mai văzuse: manifestații peste manifestații, memorandum, meetinguri românești.

Toate acestea, dlor, grație nouă tuturor, cari luptam în chestiunea națională și grație nișei, azi trebuie să recunoaștem cu toții, și neutralității guvernului conservator. Eată, dlor, dl Sturdza din opozițiune.

Să venim acum la dl Sturdza dela putere:

Dlor, dacă noi nu am fi văzut pe dl Sturdza la putere, negreșit, că noi în această chestiune nu ni-l-am fi putut închipui altfel decât urend treptele puterii, cu capul sus, și cu mândria unui om, care are o mare chestiune de resolut și apoi nu ni-l-am fi putut închipui decât ori resolvând chestiunea așa cum o propusese d-sa și cărmuind pe urmă mai departe destinele României, binecuvântat de un neam întreg, ori cu mânuirea la suflet, dar înă mândra, scoborînd treptele puterii pentru-că nu a putut izbăvi să facă ceea-ce a voit, și rămînînd, dacă nu binecuvîntat, dar cel puțin stimat de un neam întreg.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. în sus.

Iuliu Erős,
Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.
Edificiul „Transilvaniei“.

Toate soiurile de **oroloage, giuvaere, articole de aur și argint**, tot felul de producțiuni ale

Aurăriei și argintăriei

Oroloage de argint pentru domni și dame . . . de fl. 4.50
Oroloage de aur pentru dame, cu lanț . . . „ „ 12.—
Lanțuri de argint pentru oroloage și de gât . . . „ „ 1.—
Inele de aur și inele pentru logodnă . . . „ „ 2.50
Braslete și broșuri de argint . . . „ „ 1.—
Cercei și cruciulițe de aur . . . „ „ 2.—
Utensiliu de argint pentru mâncare, 6 bucati în etui „ „ 5.—

Fiecare bucată e probată de oficiul pentru probele de metale și provăzută în semn de veritabilitate cu marcă, afară de aceea dau garanție în scris. În așteptarea de numeroase binevoitoare comande, semnez

Iuliu Erős.

[2794] 9—58

Pentru oroloage noue și reparații, garanță onorabilă de 2 ani.

Lupe, ochilari, lornete pentru teatru.

Szebenvármegye alispánja.

754/898.
alisp.

[229] 1—1

Pályázati hirdetés.

Szebenvármegyében lemondás folytán üresedésbe jött évi 450 forint fizetés és 200 forint utazási átalánnyal javadalmazott III-dik törvényhatósági *állatorvos állomásra* ezenel pályázatot nyitok.

Pályázni öhajtok felhivatnak, hogy az 1888. VII. t.-cz. 133. §-s ennek végrehajtására vonatkozó utasítás 303. §-ában előírt minősítést igazoló okmányokkal és keresetlevél esztleg eddigi szolgálatukat igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványokat *foljókévi január hó 31-ig* közvetlenül szebenvármegye főispán úr Ö Meltóságához nyújtsák be.

A kinevezendő állatorvos székhelye nagy-szeben város, működése köre pedig a szebeni járás főszolgabíró 18 és az ügyhíráz járás főszolgabíró 15 községeire összesen tehát 33 községre terjed ki.

Nagy-Szeben, 1898. január hó 14-én.

Reissenberger,

alispán.

Concurs.

Postul de **comptabil** la institutul de credit și economii „Sălăgiana” cu sediul în Jibou (Zsibó) devenind vacant, pentru completarea aceluia prin aceste se scrie concurs. Doritorii de a dobândi acest post împreună cu un salariu anual de 800 fl. au să-și înainteze recursurile provăzute cu documentele necesare subscrisului director executiv cel mult până în **28 Ianuarie n. a. o.** Alesul va avea să-și ocupe postul în **10 Febr. n. 1898**, având de a depune o cautiune în număr egală lefei sale. Pentru orientare se notează, că alesul numai după un an de probă se va finaliza; când apoi în 2 ani succesivi va primi câte 50 fl. adaosământ și tantiema provăzută în statute.

Vasiliu Mica,

director executiv.

[158] 2—3

Concurs.

La „**Doina**”, institut de credit societate pe acți în **Câmpeni** (Topánfalva) este de a se ocupa postul de **comptabil**, pe lângă următoarele condiții:

1. Acest post este dotat cu leaflă anuală de 500 fl., reținut anual de cuartir de 60 fl. v. a. și tantiema statutară.
2. Postul de comptabil pentru primul an se va ocupa numai provisor, după expirarea primului an alesul va fi întarit în mod definitiv.

Cei ce doresc de a ocupa acest post au de a-și înainta suplicile provăzute cu testimoniile despre calificația recerută și despre eventuala praxă la susnumitul institut de credit cel mult în **15 zile** societate dela publicarea acestui concurs.

Câmpeni, în 30 Decembrie 1897.

[24] 1—3

Direcțiunea.

Atelierul fotografic-artistic.

Cele mai excelente prestațiuni cu prețuri moderate, pentru fotografiări singuratic, în grup, costume de ori-ce fel, precum și dragute fotografii de copii etc.

[2748] 2—32

Atelierul fotografic-artistic:

Wilhelm Mann,
Piața-mare nr. 19.

Excелente
vinuri ardelenesti
(vinuri de masă și de dessert)
cu prețuri moderate la
K. Wilh. Jikeli,
Sibiu, [2945] 10—10
strada Ureului nr. 7.

„Tipografia”, societate pe acți în Sibiu.

Portretul
lui

Dr. Gregoriu Silași,

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24×32 cm. se trimite francat pentru 25 cr.

Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Stofe veritabile de Brünn

pentru toamnă și iarnă

[689] 41—45

O bucată de 3-10 metri, din care ese un rind întreg de haine bărbătești (roc, pantaloni și giletă) costă numai

fl. 4.80 veritabilă stofă de lână bună
fl. 6.— veritabilă stofă de lână mai bună
fl. 7.75 veritabilă stofă de lână fină
fl. 9.— veritabilă stofă de lână mai fină
fl. 10.50 veritabilă stofă de lână foarte fină

lână curată de oaie.

Asemenea stofe pentru rocuri de iarnă, stofe de vânat, loden, kamgar foarte fin pentru roc și pant-loci, stofe pentru doamne, și tot felul de alte stofe spedează cu prețurile de fabrică depositul de fabrică de stofe, prea cunoscută cu reală și solidă

Siegel-Imhof în Brünn.

Mustre gratis și franco. Spedarea conform mustrelor e garantată.

Favorurile ce le dă comandarea de stofe direct la firma de mai sus, în locul unde se fabrică, sunt însemnate: abundență într-a alege, mărfuri proaspete, prețuri fixate ieftin.

Feriți-vă!

P. t. public în propriul sen interes e făcut atent cu stăruință de a nu confunda **argintul meu veritabil patent american** cu garnitura oferită de concurență, o garnitură din așa numitul argint Britania ca de mai puțină valoare o vând numai cu fl. 6.—.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desface proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu imputernicit. Expedez deci ori-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de fl. 6.60 și anume:

6 cuțite fine cu tăși veritabil englez,
6 furculițe de argint patent american dintr-o bucată,
6 linguri de argint patent american,
12 lingurițe de argint patent american,
1 lingură pentru supă, de argint patent american,
1 lingură pentru lapte, de argint patent american,
2 păhare pentru ouă, de argint patent american,
6 tave Victoria englezești,
2 feșnice frumoase de masă,
1 sită pentru ceai,
1 lopăciță pentru zahăr pisat.

44 de bucati la oaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucati au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea timp de 25 ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii fără nici o împedecare tuturor cărora nu le convine marfa. Nimic se nu lase deci privilegiul acesta admirabil și să-și procure splendida garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și pentru toate gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2836] 2—5

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent
Viena, II., Rembrandstrasse 19/III. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anti iparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (metal higienic).

Extras din scrisorile de recunoștință:

Primind expediția sunt mulțumit, Vă rog încă de o splendidă garnitură de fl. 6.60.
Cluj. Baronesa Bánffy.
Expediția d-voastră am primit-o, sunt foarte mulțumit, Vă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură Bozovici (Ungaria). Alex. Keresztes, prim pretor.
Cu prima expediție sunt de tot mulțumit, Vă rog încă de o garnitură.
Calocia. Ioan Majarosy, preot.

Turnătoria de clopote și fabrică de scaune de fer pentru clopote

Antoniou Novotny

în Timișoara-Fabric,

[785] 24—26

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în ori-ce parte, îndată-ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe-ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.

Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut, — ca și spre turnarea de toace de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

La expozițiunea millenară în Budapesta 1896 premiat cu medalia cea mare millenară.

Preț-curenturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.

Doriți se cetii

un interesant

Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați”

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de

Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză”.

Traducere, — unica autorizată de editorul proprietar francez — făcută de

Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în cctav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după clișeurile din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel”.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografie”, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.